

Příběhy našich sousedů

Lydia Harsová

Vypracovaly:

Olga Zobinová, Lenka Faltusová, Viktorie Hubená, Tereza Toncarová

Vyučující:

Mgr. Marcela Domalípová

Škola:

Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická, B. Němcové
482, Mladá Boleslav

Ve středu 18.února jsme se setkaly s paní Lydiou Harsovou u ní doma, v jejím útulném bytě v jednom z mnoha činžovních domů v Mladé Boleslavi. Seděly jsme v obývacím pokoji této milé hostitelky, která nám během příjemné hodinky prozradila nejen svůj recept na vitalitu a dlouhověkost, ale také nám odtajnila všechny její profese a záliby, které ji provázely po celý její bezmála už stoletý život.

Rovněž se s námi podělila i o ty okamžiky, které nebyly vždy radostné a jak je překonávala a nakonec nám dala i nejednu radu do života.

Paní Lydia Harsová, rozená Fundová, prožívala své dětství za první republiky v Klavarech. Zde její tatínek Jozef vybudoval moderní mlýn. Vlastnili 3 nákladní auta a zaměstnávali na dvě desítky lidí. Doma měli dvě služby a pradelnu. Do školy paní Lydiu vozili autem.

“No moje dětství bylo kouzelné, protože jsem vyrůstala na samotě, teklo tam Labe, byl tam luh, protože to byl veliký mlýn a tam jsem byla obklopená vším, co si jen dítě může přát”

Ve druhé polovině 30. let nabraly dějiny spád. Po mnichovské dohodě musel tatínek přenechat mlýn nacistům. Rodina se odstěhovala pryč.

“My jsme se z toho, řekla bych pohádkovéhoho prostředí Klavar přestěhovali do průmyslového města Mladá Boleslav. Bylo to v roce 38, blížila se válka, nacisti se zajímali o všechny tyhlecty zajímavé stavby, jako třeba byl mlýn a donutili tatínka, aby opustil to, co vybudoval a tatínek si našel potom místo tady v Mladé Boleslavi.”

Zde paní Lydia navštěvovala gymnázium. Coby sedmnáctiletá prožívala 9. května 1945 bombardování Mladé Boleslavi.

“Němečtí vojáci prchali směrem na západ, aby se dostali k Američanům, tanky a auta - to všecko projíždělo Mladou Boleslaví. Najednou se ozvala detonace, padaly bomby a my jsme byli se podívat na Komenského náměstí a vím, že jsme utíkali do budovy dnešní radnice. Tam byl kryt a tam jsme čekali, co bude. Nějak mi utkvělo z té doby, že tam vpadnul i nějaký německý důstojník a viděla jsem tu hrůzu v jeho očích – Češi a on jedinej Němec. Možná, že čekal že bude lynčovaněj, ale to se nestalo, každého svírala hrůza, co bude. No, takže tam jsme přečkali ten nálet a pak jsme se s obavami vraceli domů, jestli není zasažený i náš dům. No bylo to tady blízko u zvláštní školy, tam spadla puma, ale naštěstí to náš dům nezasáhlo.”

V závěru středoškolských studií přišlo neplánované těhotenství, narození dcery, stěhování do Karlových Varů, aby se pak záhy paní Lydia vrátila zpět do Mladé Boleslavi, kde začala učit v mateřské škole. Pak nastoupila do Řepova na malotřídku, až se nakonec stala zástupkyní ředitele na jedné boleslavské škole, kde poznala i svého druhého manžela. I po nástupu do

důchodu paní Lydia nezhálela a zůstávala pracovně stále velmi aktivní. Asi 15 let vítala svým úsměvem všechny dychtivé čtenáře zde v městské knihovně.

Na závěr našeho povídání předala paní Lydia studentkám svou životní zkušenost:

„Nejlepší učitel je příroda a když víte, že po zimě přijde jaro, po noci den, tak začnete věřit, že když přijdou těžké věci v životě, že zas bude líp.“

PANÍ LYDIA HARSOVÁ Z MLADÉ BOLESLAVI LETOS OSLAVILA 95. narozeniny splněním svého snu, když se 8. července proletěla v replice historického letounu Klemm L25 nad Mladou Boleslaví. Pilotem byl vedoucí leteckého muzea Vladimír Handlík.

